

ת"פ 60767/12/22 - מדינת ישראל נגד ז' פ'

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

ת"פ 22-12-60767 מדינת ישראל נ' פ' ו Ach'

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עזה"ד ספר יגרא

נגד

הנאשם:

ו' פ'

ע"י ב"כ עזה"ד זהר משה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מותקן, בעבירות הבאות: אiomים - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תש"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"); תקיפת בת זוג - לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין (שתי עבירות); היזק לרכוש בمزיד - לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

לפי העובדות בהן הורשע, במועד האירועים הנאשם והמתלוננת בני הזוג לשעבר ולהם שני ילדים משותפים. ביום 00.00.2021 בשעה 02:33 לערך, הגיע הנאשם לבית המתלוננת וניסה להיכנס אליו באמצעות מפתח שהיה ברשותו, אך לא הצליח מכיוון שהמתלוננת הינה מבועדת מועד רהיטים סמוך למפתח הדלת, זאת על מנת שהנאשם לא יוכל להיכנס. באותו נסיבות, שאלת המתלוננת את הנאשם בשפה הרוסית בשבייל מה הגע והנאשם אמרו עליה בקר שענה לה בשפה הרוסית: "בלאט, באתי להרוג אותך...".

בתאריך 14.6.2021, בשעה שאינה ידועה למאשימה, הגיע הנאשם לבית המתלוננת, אמר לה שהיא לא רוצה שהיא תחזור הביתה מאוחר עם הילדים, והכה אותה בעינה.

בתאריך 4.1.2021, בשעה שאינה ידועה למאשימה, הכה הנאשם את המתלוננת בקר שסגר דלת על רגליה. בהמשך לאמר, חטף ממנה את מכשיר הטלפון הנייד שלה, שבר אותו ומכשיר טאבלט השieur לה, וכן דרך על משקפי הראייה שלה ושבר אותם.

2. לאחר ששמעו טיעוני הצדדים לעונש, התקבלה חוות דעת ממונה על עבודות השירות.

תמצית טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות כפי שעולה מכתב האישום המתוון, וביקשה לראות בשולשת האירועים שבוצעו במהלך מספר חדשם כמסכת אלימות מתמשכת כלפי המתלוונת. לטענתה, מדובר באירועים ברף גבהה, באליםות פיזית וכן באליםות כלפי רכוש המבטאת מעשה של השפה. נתונים אלה, מיידים לטענת ב"כ המאשימה יסודות של אובססיביות ושליטה מצד הנאשם כלפי המתלוונת. ב"כ המאשימה צינה את הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, ולאחר מכן הטענה בעבירות אלה עתרה לקביעת מתחם הענישה הנע בין 9 וחמשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 וחמשי מאסר. אשר למיומו של הנאשם מתחם הענישה, צינה ב"כ המאשימה כי הוא נעדר עבר פלילי, נטל אחריות וחסר בזמן שיפוטי. לצד זאת, הנאשם לא שולב בהליך טיפול. לפיכך, ביקשה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בתחום מתחם הענישה, לצד מאסר על תנאי ופיזי למתלוונת. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה (**טמ/1**).

4. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי הנאשם קיבל אחריות על כתוב אישום מתוון, שהאירועים בו הם היחידים ולאחריהם לא התרחש כל אירוע דומה, כאשר הקשר היחיד בין הנאשם למתלוונת קשור רק לגילו ולדיהם המשותפים. עוד הוסיף כי הנאשם מתמודד עם קשיים כלכליים בשל הצורך בתשלום מזונות שימושיים ביותר. ב"כ הנאשם סבר כי נסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו בכתב אישום מתוון אין ברף חמור ועתר לקביעת מתחם הענישה אשר תחתיתו מאסר על תנאי. בנוסף, טען כי חסימת הדלת על ידי המתלוונת באישום הראשון נבעה מחוסר רצונה שהנאשם יכנס לבית ולא מתוך חשש מפניו. כמו כן, טען כי הראיות בתיק עליה שאף המתלוונת פגעה ברכוש הנאשם, אולם נתן זה הושמט על ידי המאשימה מכתב האישום. לפיכך, ובשים לב למדייניות הענישה בעבירות מסווג זה, ביקש ב"כ הנאשם להשיט לעליו מאסר על תנאי. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לביסוס טיעונו (**טמ/1**).

5. הנאשם התנצל על מעשיו, וטען כי הדבר החשוב לו הוא שהמתלוונת לא תוציא את ילדיהם מהארץ על אף נסiona לעשות כן.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הצדדים עתרו לקבעת מתחם הענישה אחד, אשר יתיחס לכל המקדים. בהתאם לבחן הקשר ההדוק (ע"פ 13/4910 **אחמד בני ג'ابر נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)), בנסיבות מקרה זה יש לראות באליםות מסווגים שונים בה נקט הנאשם כלפי אותה מתלוונת, על רקע דומה, ולאחר מכן ספורים, משומם מסכת עברינית אחת. לפיכך, אני מקבל את עתירת הצדדים בסוגיה זו.

7. אלימים כלפי אדם אחר פוגעת בזכותו הפרט לשלמות גופו ולביטחון אישיו. עבירת האיים טומנת בחובה פגיעה בביטחונו האישי של נפגע העבירה ובשלות נפשו. עבירה של היין לרכוש פוגעת בזכותו להנות מגנה מפני פגעה והשחתת קניין. מכלול עבירות אלה הוא בגדר עבירות אלימות - בין אם פיזית ובין אם מילולית; בין אם כלפי גופו ובין

אם כלפי רכוש.

יש ליחס למעשים אלה משנה חמורה, כאשר מדובר באלים הננקטת כלפי בת זוג, בתא המשפטי המוצמצם אשר אמור להיות עבורה בסיס תומך, בטוח ויציב. עובדה זו, נפוצות העברות והקשי של קורבנות העבירה להتلון, הביאו את החוקק להחמיר בענישה שנקבעה לגבי אלומות פיזית כנגד בת זוג.

חלק מהצורך במלחמה בתופעת האלים במשפחה, החמיר אף הפסיקה את רף הענישה, ונקבע כי **"לא די ברוטויקה מرتעה המוקעה את עברות האלים במשפחה, יש לגבות את האמירות החשובות שבפסקין הדין בענישה הולמת"** (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.2011)). לצד זאת, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה המשנות באופן משמעותי בין מקרה לעברות מסווג זה, ולהקנות להן משקל בעת קביעת מתחם הענישה (ראו את משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה בעת קביעת מתחם ענישה הולם - ע"פ 1323/13 ר' חسن נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-8 (5.6.2013)).

8. בחינת נסיבות המקירה הנדון, מלמדת כי עניינו בשלושה מקרים אלומות מסוימים כנגד מי שהיתה בת זוגו של הנאשם, אם ילדי. מקרים אלה מתפרשים על פני תקופה של חצי שנה, תקופה בה הנאשם והמתלוונת היו בהליך גירושין. כך, אין מדובר באלים נקודתי, אלא במספר מקרים שונים לאורך חודשים. יש לקבל את טיעון הסגנון כי האלים הפיית בה נקט הנאשם וכן האלים כנגד נושא רכוש, אינם מצויים ברף גבוהה, אולם קיימת חומרה בחזרתיות וכן בעבירות האיים במקירה זה: הנאשם הגיע לבית המתלוונת באישוןليل, כשהוא מצוי בפתחה השניה ברשותו. משלא הצליח להיכנס למקום בשל רהיטים שהניחה המתלוונת בסמוך לדלת, על מנת למנוע ממנו כניסה, לא הצליח לעלה ואומרו כי בא להרוג אותה. צרוף נסיבות אלה מבסס פגעה ממשית בתחום ביחסו של המתלוונת. אצין בהקשר זה, כי איyi מקבל את טיעונו הסגנון במהלך טיעוני לעונש, לגבי מטרת הגעת הנאשם לבית, וכן את טיעונו לגבי היקק "הՃדי" לרכוש. נקודת המוצא המהווה את התשתית לדין, היא עובדות כתוב האישום המתווקן. לא ניתן לעשות שימוש בשלב זה בפרטיהם שלא הוסכמו על הצדדים:

"מן הראי שבית המשפט הגוזר את עונשו של הנאשם שהוא בכתב אישום לצורך הסדר טיעון, לא יעשה שימוש בפרטים ועובדות שאינם נכללים במפורש בכתב האישום"

(ע"פ 14/777דנקר נ' מדינת ישראל, פסקה מ"ב (17.7.2014)).

כן ראו, ע"פ 18/5735~~זוד גודובסקי נ' מדינת ישראל~~, פסקה 54 בפסק דין של כב' השופט אלרון, (9.12.2019); ע"פ 16/9702~~סאמוי אבו אלולאייה נ' מדינת ישראל~~, פסקה 8 בפסק דין של כב' השופט ברון, (13.9.2017)).

בנוספ, יש לשקל את המקרים השונים, תוך התחשבות בכך שהרף העליון האפשר של מתחם הענישה מורכב מצרוף העונשים המרביים אותם ניתן להטיל בגין כל אחד מהקרים (ע"פ 14/3164~~גיא פן נ' מדינת ישראל~~, פסקה 40 (29.6.2015)).

9. מעוין בפסקין הדין שהוגשו על ידי הצדדים, ניתן ללמידה כי רמת הענישה משתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העברות,

כמאות מקרים העבירה, ונסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות שילוב בהליך טיפול מתאים. במקרים מסוימים הוטלו עונשים של מאסר מותנה בלבד, ובמקרים אחרים הוטלו עונשי מאסר (ראו פסקי הדין שהציגו הצדדים. ראו עוד: ת"פ (נת') 28041-02-22 מדינת ישראל נ' רון בן נעים (12.7.2022) והאסמכתאות שם; רע"פ 8926/21 מאיר דוקרker נ' מדינת ישראל (29.12.2021)).

יודגש, כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

10. לאחר ש核实תי את מכלול הנסיבות, אני קובע כי מתחם הענישה במרקחה הנדון נע בין ארבעה חודשים מאסר אשר יכול וירצוי בעבודות שירות ועד 14 חודשים מאסר, לצד ענישה נלוות.

העונש המתאים

11. הנאשם, ליד 1983, ללא עבר פלילי, נטל אחריות על ביצוע הפעולות והביע חריטה על מעשו. יש לחתם משקל לחולף הזמן מעת ביצוע הפעולות, כאשר במהלך תקופה זו לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים, הוא והמתלוונת נפרדו ומנהלים קשר מצומצם הנוגע לגידול ילדיהם המשותפים. הנאשם ובא כוחו טענו כי יש להתחשב בו עקב קשיים כלכליים והצריך בהמשך השתכחויה בעבודה, אולם לא הצביעו ראיות לכך.

התלבטתי האם יש למקם את הנאשם בתחום הענישה, כאשר לא הצביע לא מסמן מגורם מڪצוע לגבי המסוכנות הנשקפת מפניו וכן הנאשם לא עבר כל הליך טיפול. צירוף העדר עבר פלילי, קבלת אחריות ונסיבות אישיות, אינם מביא בהכרח למיקום בתחום הענישה (ראו לעניין זה ע"פ 2880/23 מדינת ישראל נ' עומר עיסא, פסקה 14 (25.4.2023)). יחד עם זאת, בהתחשב בעתירת המאשימה לעונש למיקום הנאשם בתחום הענישה, לא מצאתי בסיבות תיק זה לחזור לחומרה מעתירת המאשימה.

לאחר ש核实תי את מכלול הנסיבות מצאתי למקם את הנאשם בתחום המתחם שנקבע.

לפיכך החלטתי להשיט על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 4 חודשים אשר ירצו בעבודות שירות בהתאם לחווית דעת הממונה על עבודות השירות. בית המשפט הבוחר לנאים את שמעות אי עמידה ביצוע עבודות השירות.

ב. מאסר למשך 6 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסווג פשע.

ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסווג פשע.

מסוג עון, לרבות איומים והיזק לרכוש.

ד. פיצוי למתלוונת בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמייה תשלום שווים החל מיום 1.6.24.

ומידי חודש בחודשו.

פרטי המתלוונת יועברו על ידי המאשימה למצורות בית המשפט תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי, תוך 45 ים מיום.

ניתן היום, א' אייר תשפ"ד, 09 Mai 2024, במעמד הצדדים.